

सौम्य ३.१.२४

शंकर महाशयक

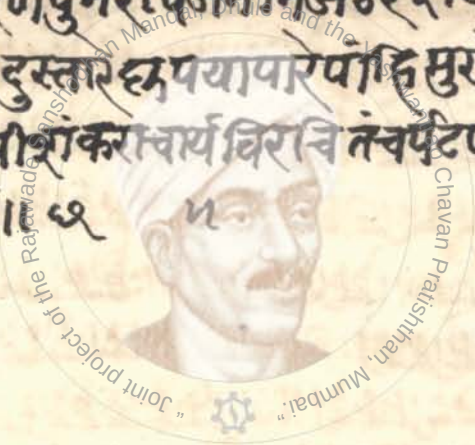

६९८/सौ. २२९

॥ कामारातिपावकभालंजनपालंमायालिलंचंद्रक
 ॥ लारंजितमोडिं ॥ योगातितयोगभिरंतस्तुतगीतं
 ॥ गौरीकांतं नौमि सदानिर्जरदांतं ॥ १ ॥ गंगाभालंद
 ॥ नवकालं मुनिपालं देवाधीपै व्यालकुलालंकृतव
 ॥ शं ॥ क्षोणिनाथं वारणतुंडादिकतोतं गौरि ॥ २ ॥
 ॥ नानारूपै व्यापितनानाभुवनानैः सुदृश्या सुदृशैः
 ॥ स्तुततरास्तुलतरैस्तैः ॥ लीलालीनं पालितदीप्तं
 ॥ दशपाणिगौरी ॥ ३ ॥ नानावैष्णवां उवकाले सुर
 ॥ संघैर्नानागानैः सातकलाभिस्तुतिपूज्य ॥
 ॥ सर्वोपायकारपावनं विरकायं गौरी ॥ ४ ॥
 ॥ बाणैः संयतिखेलं तमनंतं दीक्षाभंगं दक्षमरवा
 ॥ ते हतवंतं ॥ वेदस्याद्यैर्वदितपादं सुरमोदं गौरी
 ॥ ५ ॥ भूतानंदं मुदितं भस्मासुरकंदं वाराणस्यां
 ॥ सेवितरामाक्षरमंत्रं ॥ मंत्रातिनैर्मंत्रपैरेभानिस
 ॥ गीतं गौरी ॥ ६ ॥ क्षोणिकायं वारिमयं मरुतसं
 ॥ रंते जालपंचंद्रमयं सूर्यमयंच ॥ तारामागं
 ॥ सोमकराख्यं त्रिपुरांतं गौरी ॥ ७ ॥ कैलासेंद्रो
 ॥ तगणे रैर्मुनिपादं मायातातं दीनजनानां सुखदं
 ॥ तं ॥ भस्मास्त्रीभी रूषितगात्रं विहरंतं गौरी ॥ ८ ॥
 ॥ प्रातःकालेशंकरमालादकमेतद्रामानंदं जल्प
 ॥ तिकांतं समुपायः ॥ भुक्तकाभोगान्यशक्तियो
 ॥ गादिकगम्यं स्थानं शंभोर्मत्तमपुरं स्वरखंदं ॥
 ॥ इति श्रीशंकरमालादकसंपूर्णं ॥ ९ ॥
 ॥ भजगोविंदं भजगोविंदं मुदमेतप्राप्ते संनिहितमरणेन
 ॥ दिनहिरक्षित्तिडुकनूकरणं ॥ दिनमपिरनति सायंप्रातः
 ॥ सिद्धिरवसतो पुनरायातु ॥ कालः किडतिगच्छत्युस्तद
 ॥ पिनमुंचयाशावायुः ॥ ११ ॥ भजगोविंदं ॥ अथेव हिः पृष्ठेभानु
 ॥ रत्नौचुबुकसमर्पितं जान ॥ करतलभिक्षातलतलवासः
 ॥ स्तदपिनमुंचयाशावायुः ॥ १२ ॥ वयसिगतकः काम
 ॥ विकारः शुष्केतिरेकः कासारः ॥ क्षिणोवित्तेकः परिवारो
 ॥ ज्ञाते तत्त्वं कः संसारः ॥ भज ॥ १३ ॥ कस्तूरकोहंकुतभाया
 ॥ तं कामेजननिकामेतातः ॥ इतिपरिभावितसर्वस्मा
 ॥ रं त्यत्सा सर्वं स्मृतिविचारं ॥ भजगोविंदं ॥ १४ ॥ गयंगीता
 ॥ नामसहस्रं ध्येयं श्रीपतिरूपमजस्रं ॥ नैयंसज्जनसंग
 ॥ निमित्तं देयं दीनजनाय च वित्तं ॥ भजगोविंदं ॥ १५ ॥ भगव
 ॥ द्वागा किंचिद्धिता गंगाजललवकणिकापिता ॥ सह
 ॥ दपियस्य मुरारिसमर्वा तस्य करोति यमोपिनचर्चा ॥
 ॥ भज ॥ १६ ॥ यावद्वितोपाजं न सक्तस्तावन्निजपरिवारो
 ॥ सक्तः ॥ पश्चात्थावतिजर्जरहृदयात्ताकोपिनपृष्ठ
 ॥ तिगेह ॥ भजगोविंदं ॥ १७ ॥ जटलिमुडितुं खितकेशः
 ॥ काषायांबरबहुदुहृतवेषः ॥ पशं नपिनोपश्याति मू
 ॥ ढोउदरनिमित्तं बहुदुहृतवेषः ॥ भजगोविंदं ॥ १८ ॥

(2)

॥ बोलस्तावत् कीडासक्त स्तरुणस्तावत्तरुणीरक्तः ॥
॥ वृद्धस्तावच्चिंतामग्नः परे ब्रह्मणिको विभक्तः ॥ १८ ॥
॥ भज गोविदं ॥ अंगंगलितं पलितं मुण्डं दधानविहितं
॥ जातं तुण्डं ॥ वृद्धो याति गृहित्वा दंडं स्तदपि न मुंचत्या
॥ शपिंडं ॥ भज गोविदं ॥ १९ ॥ रथ्या चर्पट विरचितकं
॥ थापुष्या पुष्यविवर्जितपंथा ॥ नत्वं नायै हं नायं लो
॥ कस्तदपि किमर्थं क्रियते शोकः ॥ भज गोविदं ॥ २० ॥
॥ पुनरपि रपि जनि पुनरपि दिवसः पुनरपि मासः पुन
॥ रापि वर्षाः ॥ कालक्रिडति गच्छत्यायुस्तदनमुंचति
॥ माया जातं ॥ भज गोविदं ॥ २१ ॥ पुनरपि जननं पु
॥ नरपि मरणं पुनरपि जननि जठरेशयने ॥ इह सं
॥ सारं खलु दुस्तारं ह्यप्यापारं पाहि सुरोरे ॥ भज गो
॥ २२ ॥ इति श्रीशंकराचार्यविरचितं चर्पटपंजरिकास्तो
॥ त्रं संपूर्णं ॥ २३ ॥

मूळ प्रत पाहण्यासाठी संपर्क

इतिहासाचार्य वि.का. राजवाडे संशोधन मंडळ, धुळे
राजवाडे पथ, गल्ली नं. १, धुळे-४२४००१ (महाराष्ट्र)
दूरध्वनी क्रमांक (०२५६२) २३३८४८
Email ID : rajwademandaldhule@gmail.com